

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK IV.

ŁÓDŹ, WTOREK 9 SIERPNI 1949 ROKU

Nr 217 (1129)

Grammos - symbol bohaterstwa

Obrońcy zadają ciężkie straty atakującym faszystom

Dalsze postępy ofensywy ludowej w Chinach

Rozgłoszenia Wolnej Grecji podaje, że oddziały monarcho-faszystowskie w dalszym ciągu atakują pozycje armii demokratycznej w rejonie gór Grammos. Wszystkie ataki nieprzyjaciela zostały odparte. Wojska monarcho-faszystowskie poniosły niezwykłe ciężkie straty, które wynoszą od początku ofensywy — 1197 zabitych, 3550 rannych oraz wielu jeńców. Zdobyto również wiele sprzętu wojskowego.

Rozgłoszenia Wolnej Grecji podała również bilans walk w lipcu 1949 r. W okresie tym wojska monarcho-faszystowskie straciły w rannych, zabitych i jeńcach 7965 osób. Stracono 7 samolotów, uszkodzono 5 samolotów, wysadzono w powietrze 2 pociągi wojskowe, 9 mostów, zniszczono 8 czołgów i przeszło 90 samochodów ciężarowych.

Agencja Reutersa donosi z Hongkongu, że oddziały chińskiej Armii Ludowej, współdziałające z partyzantami, grożą gwałtem Tuczou, ważnego portu, położonego na brzegu Formozy.

Formacje ludowe posuwają się w kierunku

Ks. Gurgacz przed sądem

Rejonowy Sąd Wojskowy w Krakowie przystąpił dnia 8 bm. do rozpatrzenia sprawy ks. Władysława Gurgacza, który wraz z pozostałymi 5-ma członkami swej bandy dokonał szeregu napadów rabunkowych. (Szczegóły przebiegu 1-go dnia rozprawy — patrz strona 2-ga)

runku miasta Jingtai, położonego w odległości 50 kilometrów na południe od Tuczou. Po zajęciu Jingtai droga do Tuczou stanie otworem przed Armią Ludową.

Inne formacje wojsk ludowych dotarły do Szaojang, położonego w odległości 100 kilometrów od Henjang i około 150 kilometrów na południe od Czangsza, stolicy prowincji Hunan.

Polskich biskupów i księży

domaga się ludność katolicka na Ziemiach Zachodnich

„Słowo Powszechne“ z dnia 7 bm. zamieszcza szereg listów do najwyższych czynników Kościoła w Polsce — uchwalonych przez ludność Dolnego Śląska na zebraniach w parafiach. Listy te, skierowane do Prymasa Polski lub administratorów diecezji wrocławskiej, domagają się trwałego uregulowania administracji kościelnej na Ziemiach Zachodnich.

PARAFIANIE PARAFII SZALEJEWÓ GÓRNE, POW. KŁODZKO — STWIERDZAJA:

„Z bólem w sercu donosimy, że w naszej diecezji nadal mamy tylko Administratora Apostolskiego. Nasze parafie katolickie nie mają dotychczas stałych proboszczów, lecz tylko tymczasowych, bo stałymi są formalnie księża niemieccy“.

„Głęboko kochamy te ziemie i jesteśmy z nimi zrośnięci. Po to tyle krwi poleło się, tylu żołnierzy zginęło, abyśmy my, którzy przeżyliśmy te okropną wojnę, mogli tu spokojnie pracować i budować szczęście dla siebie i dla swych dzieci. Mamy już dość nieszczęść i wojny“.

PARAFIANIE PARAFII ZACHOWICE, GM. MIECHOWICE, PISZA M. IN.:

„Pragniemy by zgodnie z naszym sumieniem narodowym i katolickim wszyscy wierzący wciągnięci byli do twórczej pracy nad

odbudową naszego odzyskanego Państwa“.

PARAFIANIE PARAFII NIWA, GM. POLANICA, POW. KŁODZKO OŚWIADCZAJĄ M. IN.:

„W naszej diecezji formalnie biskupem i księżmi są Niemcy, a nasi księża pełnią jedynie obowiązki administratorów“.

„Pamiętamy ilu naszych księży polskich zginęło w obozach koncentracyjnych i kre-

Kociokwik

marshallowców

Dziennik amerykański „New York Times“ zamieszcza korespondencję z Kopenhagi swego korespondenta dyplomatycznego Restona, który twierdzi, że w kołach rządowych Belgii, Holandii, Danii i Norwegii panuje nastroj niezadowolenia zarówno z przebiegu debaty nad programem „pomocy wojskowej“ Waszyngtonu, jak i z powodu wizyty amerykańskich generalów w Europie.

Reston twierdzi, że w stolicach tych państw panuje wielkie „rozczarowanie“ z powodu wizyty w Europie generalów amerykańskich, którzy „bynajmniej nie przyjechali w celu organizowania jakiegokolwiek obrony Europy, lecz w celu zebrania argumentów dla członków Kongresu amerykańskiego“, zajmujących chwytne stanowisko w stosunku do trumanowskiego programu „pomocy wojskowej“ dla Europy.

W dalszym ciągu Reston stwierdza, że w stolicach „pomiędzy Brukselą i Oslo“ uważa się, iż wizyta generalów amerykańskich bynajmniej nie sprzyja utrzymaniu atmosfery, która zapanowała w Europie po konferencji paryskiej czterech ministrów spraw zagranicznych.

Wreszcie Reston donosi, że przebieg dyskusji w Kongresie amerykańskim na temat planu Marshalla wywołał w Belgii, Holandii, Danii i Norwegii nastroje pesymizmu co do przyszłości gospodarczej „koalicji atlantyckiej“.

Rekord budownictwa wiejskiego

1.092 proc. normy wykonał zespół Nawryszewskiego przy tynkowaniu sufitów w szkole

Współzawodnictwo pracy i ruch racjonalizatorski w budownictwie zataczają coraz szersze kręgi, ogarniając już nie tylko miasta, ale i ośrodki wiejskie. Właśnie wczoraj zameldowano nam o wspomnianym wyczynie murarzy w powiecie wieluńskim woj. łódzkiego.

Murarze Mieczysław Nawryszewski i Józef Świstek, inicjując współzawodnictwo zespołowe przy tynkowaniu sufitów i ścian w nowobudowanej szkole powszechnej we wsi Żytniów, gminy Rudniki, osiągnęli wraz ze swoimi pomocnikami: pierwszy — 1.092 proc. normy, drugi — 987 proc. normy. Są to najlepsze wyniki w tej kategorii robót w całej Polsce.

Nawryszewski stanął do pracy z jednym tylko pomocnikiem Stefanem Walczakiem. W ciągu 8 godzinnego dnia pracy otynkowali oni 174 m. kwadratowych sufitu. Druga grupa murarzy Świstka pracowała systemem „trójkowym“. Świstek, Józef Maks i Wawrzyniec Skrzypieński tynkowali ściany. Na każdego z pracujących przypadło przeciętnie 78 m. kwadrat.

Zwyciężyła grupa Nawryszewskiego, w której na każdego pracującego przypadło 87 m. kwadratowych.

Pracy przyglądały się liczne rzesze ludności wiejskiej. Praca przez cały czas kontrolowana była przez komisję, w skład której wchodził przedstawiciel władz, partii, Spółdzielni Budownictwa Wiejskiego w Łodzi (delegatura

matoriach hitlerowskich.

W imieniu „wszystkich tych, którzy miłują pokój, nie chcą wojny, tak straszliwej w skutkach, w imieniu wszystkich tych, którzy są wierzącymi katolikami i pragną zatwierdzenia naszych granic zachodnich i zatwierdzenia naszych księży proboszczów na stałe, prosimy Waszą Ekscelencję o zrobienie użytku z naszej skargi“.

Sukces

przemysłu obuwianego

Poważne osiągnięcie produkcyjne uzyskał w ubiegłym miesiącu polski przemysł skórzanym.

Wszystkie działy produkcji tego przemysłu wykonały, według danych orientacyjnych, miesięczne plany produkcyjne, ze znaczną nadwyżką. I tak robotnicy przemysłu garbarskiego wykonali plan w 106,6 proc., obuwianego w 114,4 proc., białoskórniczego i futrzarskiego w 122,7 proc. i artykułów pomocniczych w 114 proc.

Największe osiągnięcie notuje przemysł obuwiany, który w ciągu ubiegłych 7 miesięcy wyprodukował 5.632 tys. par obuwia, tj. więcej niż wynosiła w okresie przedwojennym cała roczna produkcja obuwia mechanicznego w Polsce.

Pocztowcy współzawodniczą w kolportażu prasy demokratycznej

W Łodzi odbyły się zjazdy listonoszów wiejskich, pracowników „służby okienkowej“ i kierowników agencji w czterestu obwodach okręgu łódzkiego.

Zjazdy te poświęcone były upowszechnieniu współzawodnictwa w kolportażu prasy robotniczo - chłopskiej, wydawanej przez R. S. W. „PRASA“.

Na zjazdach wygłoszono referaty o znaczeniu współzawodnictwa pracy. Wszyscy listonosze więcej zobowiązali się wykonać, a wielu i przekroczyć plan kolportażu na III kwartał br.

W ten sposób przede wszystkim listonosze a wraz z nimi wszyscy pracownicy łódzkiej Dyrekcji Poczty i Telegrafów biorą czynny udział w indywidualnym i zespołowym współzawodnictwie w werbowaniu nowych czytelników dla prasy robotniczo - chłopskiej.

Do współzawodnictwa przystąpiło 210 placówek p.-t. w okręgu łódzkim.

Do Warszawy, Gdyni i Spawy!...

Radośnie i pożytecznie

spędzą łodzianie dwa dni wolne od pracy

Zapowiedź urządzenia popularnych wycieczek w dwa dni wolne od pracy tj. 14 i 15 bm. — wywołała w Łodzi nienotowane dotąd zainteresowanie. Najlepszym dowodem tego może być fakt, że bezpośrednio po ukazaniu się tej wiadomości w „Expressie“ niemal wszystkie miejsca zostały już zamówione, a zgłoszenia ze strony zakładów pracy, instytucji i osób prywatnych napływają licznie w dalszym ciągu.

Uzgodniono, że do Warszawy wyruszą cztery pociągi popularne na zwiedzenie trasy W-Z. W niedzielę i poniedziałek o godz. 8.02 ze stacji Łódź Fabr. (powrót w dniu wyjazdu o godz. 0.5) oraz o godz. 8.35 ze stacji Łódź-Chojny (powrót w dniu wyjazdu o godz. 23.50). Pociągi te zabiorą około 6.000 osób. „Orbis“ posiada jeszcze niewielką ilość biletów indywidualnych, zbiorowe zostały już zamówione. Czynnione są starania o uzyskanie dodatkowych wagonów, co pozwoliłoby uruchomić jeszcze jedną parę pociągów do Warszawy.

Pociąg popularny do Gdyni zarezerwowany dla swych pracowników PZPB nr. 1 w Pabianicach, 500 robotników pabianickich wyjadzie nad morze w sobotę wieczór, powróci we wtorek nad ranem.

Pociąg do Spawy ma odejść o 7.05 ze stacji Łódź-Fabr., powrót o 22-ci. Przy

puszczalnie wycieczka ta wyruszy w niedzielę.

Obecnie toczą się rozmowy w sprawie uruchomienia w obydwu dni jak największej liczby pociągów podmiejskich do Groźnik, Kolumny, Andrzejowa, Zakowic, Swędowa itp. Z pociągów tych będą mogli skorzystać ci wszyscy, dla których nie starczy miejsca w wycieczkach do Warszawy i Gdyni. Przygotowywane są również liczne zabawy i imprezy na terenie Łodzi. Odbędą się one w parkach, lasach podmiejskich, na Zdrożu itp.

Jak więc widzimy, nie zabraknie okazji, aby wesoło i pożytecznie spędzić dwa dni wolne od pracy. Grunt — żeby tylko dopisała pogoda! (k)

Fundusze na poprawę bytu

klasy robotniczej

Nadzwyczajna komisja do koordynacji prac w dziedzinie polepszenia komunalnych warunków bytu klasy robotniczej przy Radzie Państwa, pod przewodnictwem członka Rady Państwa Aleksandra Zawadzkiego zatwierdziła ostatecznie rozdział sum centralnej dotacji z Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej i z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego na poszczególne województwa.

Jednocześnie nadzwyczajna komisja przekazała 50 proc. zaliczki właściwym związkom samorządowym z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego, otwierając również kredyt w wysokości 50 proc. z dotacji centralnej FGM tym związkom samorządowym, które przedłożą plan remontów zarządowi głównemu FGM w ramach zatwierdzonych sum dla województw

Zwierzchnicy kościoła kazali pozostać w lesie

Ks. Gurgacz przyznaje się do przestępstw i cynicznie „nie poczuwa się do winy”

Otwierając przewod sądowy, przewodniczący Sądu ppłk. Stasio odebrał personalia od oskarżonych.

Ks. Władysław Gurgacz, ur. 2. 4. 1914 r. bez stałego miejsca zamieszkania, kapłan SS. Służebnik w Krynicy, wykształcenie — licencja filozofii i teologii.

Michał Żak, ur. 10. 9. 1911 r. zam. w Krakowie, student 4 roku wydz. teologii.

Stanisław Szajno, ur. 11. 8. 1924 r., zam. w Bykowcu pow. Sanok, bez zawodu, wykształcenie 6 oddziałów szkoły powszechnej.

Stefan Balicki, ur. 22. 9. 1922 r., zam. w Krynicy, bez zajęcia, wykształcenie 4 klasy gimnazjum ogólnokształcącego.

Leon Nowakowski, ur. 2. 6. 1927 r., zam. w Nawojowej, pow. Nowy Sącz, bez zajęcia, wykształcenie 7 oddziałów szkoły powszechnej.

Adam Legutko, ur. 19. 8. 1930 r., zam. w Zawadzie pow. Nowy Sącz, uczeń gimnazjum ogólnokształcącego w Nowym Sączu, wykształcenie 4 klasy gimnazjum.

PPAN i „Zandarmeria”

Odczytany z kolei akt oskarżenia stwierdza, że w dniu 2 lipca 1949 r. zostali na ul. Szpitalnej w Krakowie, napadnięci woźni miejscowego Banku Związku Spółek Zarobkowych, którym zrabowano należące do tej instytucji 3 miliony zł. Obaj woźni padli ofiarą napadu w drodze powrotnej z Narodowego Banku Polskiego, gdzie podejmowali go tówkę na czeki. Wskutek wszczętego przez napadniętych alarmu, organa bezpieczeństwa publicznego ujęły sprawców napadu z bronią w rękę — ks. Władysława Gurgacza, Stanisława Szajno, Stefana Balickiego, Leona Nowakowskiego, Adama Legutkę oraz Michała Żaka.

Wszyscy napastnicy należeli do nielegalnej organizacji działającej na terenie pow. nowo sądeckiego i brzozowskiego, która przybrała nazwę „Polska Podziemna Armia Niepodległościowa”. Organizacja ta wiosną ub. roku wyłoniła grupę bandycką pod nazwą „Zandarmeria”, liczącą ostatnio 20 członków i do konająca napadów na instytucje państwowe i spółdzielcze.

Przywódcami bandy „PPAN” oraz „Zandarmerii” byli Stanisław Pióro oraz ks. Gurgacz. Ustosunkowani wrogo do Państwa Polskiego zwerbowali oni do swego oddziału młodych chłopców i wykorzystywali umiejętnie ich brak doświadczenia i nieświadomość, ludzkie obietnicami wysokich poborów i innych korzyści materialnych. Obie organizacje postawiły sobie za zadanie walkę z ustrojem Polski Ludowej przy czym „PPAN” miała być organizacją kadrową na wypadek wybuchu „trzęsiej wojny”.

Za wiedzą hierarchii kościelnej

„Zandarmeria” zdobywała środki potrzebne jej do prowadzenia zbrodniczej działalności, drogą rabunku. Pragnąc rozwinąć wszelkie skrupuły młodych: zbałamuconych członków, ks. Gurgacz w kazaniach i „pogadankach” świadamiących tłumaczył im, że rabowanie instytucji państwowych i spółdzielczych jest czynem etycznym i zgodnym z prawem. Ks. Gurgacz wykorzystywał uczucia religijne członków „Zandarmerii”. Odprawiając w lesie Msze Święte, wpajał on w członków bandy nienawiść do Państwa Pol-

skiego i podżegał do obalenia ustroju.

Charakteryzując sylwetkę ks. Władysława Gurgacza, akt oskarżenia podaje, że wstąpił on w kwietniu w ub. roku do bandy za-

Bogata przeszłość przestępcza

Po niespełna 2-miesięcznej przynależności do „Zandarmerii”, ks. Gurgacz dokonał dnia 1 lipca ub. roku wespół z 5 członkami bandy, napadu rabunkowego na obóz organizacji młodzieżowej ZWM w miejscowości Myślicę w pow. nowosądeckim. Napastnicy po sterroryzowaniu przebywającej w obozie wy-poczynkowym młodzieży, zrabowali 30 tys. złotych oraz liczne przedmioty, m. in. jeden namiot.

W jesieni tego roku ks. Gurgacz zorganizował po przeprowadzeniu wywiadu dwa napady rabunkowe na pracowników Związku Samopomocy Chłopskiej. Pierwszego napadu dokonano 4 września 1948 r., zatrzymując na drodze, wiodącej z Krosna do Haczowa samochód, wiozący pracowników ZSCh., skupu-jących trzodę chlewną i bydło. Udając żoł-

wierzą swoich wierzchnich w zakonie Jezuitów. Wraz z całą grupą udał się do lasu w pow. Nowy Sącz, gdzie objął funkcję kapelana i wychowawcy politycznego bandy.

Drugiego napadu dokonano w samym Haczowie, gdzie zraniono i rozbrojono w podstępny sposób milicjanta, po czym członkowie „Zandarmerii”, sterroryzowali pracowników ZSCh., zabierając im 340 tys. zł.

Ks. Gurgacz oświadczył w toku śledztwa, że wszystkie te napady były uprzednio przez niego aprobowane, gdyż — jak się wyraził — dbał w ten sposób o to, by grupa nie dopuściła się czynów niemoralnych.

W dniu 16 września 1948 roku ks. Gurgacz i jego 9 podkomendnych dokonali z bronią w ręku napadu na Spółdzielnię Samopomocy Chłopskiej w Biegonicach, gdzie zrabowano towar wartości ponad 100 tys. zł.

Nie poczuwa się do winy

Po opisie napadu na Narodowy Bank Polski w Krakowie, który zakończył się ujęciem bandytów, akt oskarżenia podaje szczegółową analizę indywidualną działalności przestępczą każdego z oskarżonych.

Po odczytaniu aktu oskarżenia, przewodniczący wezwał do składania zeznań ks. Władysława Gurgacza, który oświadczył, iż „przyjmuje się całkowicie do wszystkich czynów, sformułowanych w akcie oskarżenia, ale nie poczuwa się do winy”.

35-letni jezuita, który ostatnio był kapłanem SS Służebnik w Krynicy podał, że w kwietniu 1948 r. przyłączył się do organiza-

cji nielegalnej. Banda ta miała być wg. wyrażenia oskarżonego — „formacją wzorową, opierającą się wyłącznie na zasadach katolickich”. Ks. Gurgacz oświadcza, że przyjął stanowisko kapelana w tej bandzie, aby być „tamą moralną” dla jej członków.

Oskarżony podaje, że jako członek zakonu Jezuitów zobowiązany był do surowej dyscypliny wobec swych wierzchnich i dla tego też zwrócił się za pośrednictwem znajomego księdza do kurii w Warszawie, domagając się autorytatywnych wskazówek odnośnie swego postępowania.

Hierarchia nakazuje pozostać w lesie

W odpowiedzi otrzymał list „anonimowy”, pochodzący — jak się domyśla oskarżony — od czołowego moralisty katolickiego i wzywający do pozostawania w bandzie rzekomo w celu „nakłonienia jej członków do zaprzestania nielegalnej działalności”. Jednocześnie jednak list powiadał ks. Gurgacza, że przez cały czas pobytu w lesie może korzy-

stać ze specjalnej dyspensy, udzielanej na wypadek wojny, to znaczy — odprawiać tam Msze Św. oraz udzielać Sakramentów Św. na terenie wszystkich diecezji.

Ks. Gurgacz podaje, że list ten otrzymany przezeń 27 czerwca ub. roku rozwił resztę jego akrapulii i kazal mu pozostać przy bandzie leśnej.

Sutanna i... granaty ręczne

„Będąc w lesie nie nosiłem sutanny, aby nie ściągać zainteresowania ze strony osób postronnych. W sutannie chodziłem tylko wtedy, kiedy byłem „incognito”. Począwszy od ub. zimy nosiłem już mundur, gdyż dowódca oddziału Pióro nadał mi rangę kapitana oraz pseudonim „Sem”. Oskarżony wyjaśnia, że posiadał broń palną oraz granaty ręczne.

Podając szczegóły swej działalności „misyjnej” ks. Gurgacz jednocześnie przyznaje się bez żadnych zastrzeżeń do udziału w napadach rabunkowych na obóz ZWM oraz na członków Związku Samopomocy Chłopskiej. Ks. Gurgacz oświadcza, iż wszystkie plany napadów rabunkowych były przez niego aprobowane, „Tyma czyłem moim chłopcom, że mogą zabrać wylądować mienie państwowe i spółdzielcze”.

Ks. Gurgacz nadmienia, że wyjeżdżał z ramienia bandy do Krakowa w celu nabycia tam dla niej mundurów i dystynkcji wojskowych. Tam też odwiedził swego przyjaciela, studenta

czwartego roku teologii Michała Żaka, którego namówił do przeprowadzenia wywiadu w związku z przygotowywanym napadem rabunkowym. Opowiadając o napadzie „rabunkowym” na woźnych banku, ks. Gurgacz podaje, że przez cały czas szedł tuż za bezpośrednimi wykonawcami napadu, tak, że został schwytyany w natychmiastowym pościgu. Podaje również, że podczas napadu na sklep spółdzielczy własnoręcznie wy-nosił zrabowane mienie do wozu.

Ks. Władysław Gurgacz oświadczył: „Uważam, że podważni moi mieli prawo nawet się zdobyć utrzymanie”.

„Etyka” i „czyste sumienie” ks. Gurgacza

Prok. Ligęza: Zdaniem księdza PPAN było organizacją społeczno-polityczną a nie bandą? Osk. ks. Gurgacz: Tak.

Prok.: W jakich nieobjętych tajemnicą spowiedzi kwestiach radził się księdza wspomniany Pióro?

Osk. ks. Gurgacz: Pióro chciał, aby mu wyjaśnić kwestię, czy zabójstwo jest grzechem. Ja byłem zdania, że zabójstwo jest czynem etycznym, jeżeli dokonuje się w obronie własnego życia lub wojnie.

Prok.: Czy więc — zdaniem księdza — bandy ta, która wpadła w obławę, zabija spełniając jego obowiązek żołnierza, popełnia czyn etyczny?

Ks. Gurgacz: Ja uważam, że zabójstwo także jest czynem etycznym.

Prok.: Oskarżony wyrobił fałszywy dowód osobisty dla niejakiiej Ireny Mastalskiej. Czy oskarżony uważa, że fałszerstwo to stanowiło czyn etyczny?

Osk. ks. Gurgacz: Tak jest.

Osk. ks. Gurgacz podaje następnie, że wespół z Piórem dysponował kasą bandy, do której wniósł 300 tys. zł. oraz 100 dolarów. Były to — jak wyjaśnia — fundusze, jakie zebrał od ludzi, przeświadczonych, że łożą na cele kościelne. Oskarżony milczy, kiedy prokurator zapyta je go, czy ludzie ci po to dawali pieniądze, aby banda strzelała do ich synów.

Prok.: Kto w bandzie odbierał przysięgę? Ks. Gurgacz: Zastrzegłem sobie prawo, że tyłko ja.

Prok.: Jaką broń przyniósł księdza do oddziału?

Osk.: Pistolety.

Prok.: Po co kapłanowi była potrzebna broń? Ks. Gurgacz: Tak jak każdy człowiek może bronić życia, tak i ja mogłem użyć jej w odpowiednim momencie.

Prok.: Na jakim kanonie oparł księdza prawo zabierania państwa jego mienie?

Ks. Gurgacz: Wynika to z etyki naturalnej, kiedy człowiek kieruje się czystym sumieniem.

Następuje dramatyczny moment rozprawy, kiedy wśród głębokiej ciszy liczące zgromadzonej publiczności, prok. Ligęza pokazuje ks. Gurgaczowi znalezione przy nim w momencie aresztowania przedmioty, a mianowicie: mszalik, brewiarz, pistolet, stule, magazynek zapasowy do pistoletu, oleje święte, kompas wojskowy oraz komunikanty.

Prok.: Czy to, że księdza wszystkie te przedmioty nosił razem przy sobie, nie było świętokradztwem?

Ks. Gurgacz: Nie.

Osk. ks. Gurgacz przesłuchiwany był następnie przez rzeczników obrony. Na pytania obrońców pozostających oskarżonych przyznał m. in., że nie wykorzystywał swego autorytetu kapłańskiego, aby współoskarżonych wyprawić z podziemia na drogę normalnego życia.

Czterogodzinne zeznania osk. ks. Gurgacza zamknęły pierwszy dzień procesu.

Szczepienia ospy we wszystkich stacjach opieki nad matką i Dzieckiem

Oddział sanitarny Wydziału Zdrowia Zarządu Miejskiego przystępuje do masowych szczepień dzieci przeciw ospie. Szczepienia rozpoczną się w dniu 16 sierpnia i trwać będą do 30 września rb.

Aby nie było tłoku przy szczepieniach, będą się one odbywały we wszystkich stacjach Opieki nad Matką i Dzieckiem codziennie od godziny 17 do 19.

Codzienna nowelka „Expressu”

Bussines w kraju dolara

Pewien solidny, amerykański bussinesman, wracając wieczorem do domu przez mały las, usłyszał nagle groźny okrzyk: „stój, ręce do góry!”

— Stańcie mogą — jęknął drżącymi ustami spokojny obywatel — ręk jednak nie mogę podnieść.

— Zabije cię jak psa! Dlaczego nie możesz podnieść ręk?

— Bo mam reumatyzm, który sparaliżował mi obie ręce.

— Reumatyzm! — mruknął groźnie gangster — jeśli masz reumatyzm, to lecz się, a nie zabieraj czasu ludziom, którzy czekają za krzakami, dopóki ktoś nie zgodzi się wspaniałomyślnie podnieść ręce do góry.

— Kiedy doprawdy ja nie wiem, jak się leczy reumatyzm!

— Nie zaczęli ci tutaj po to, ażeby udzielać ci dobrych rad, myślę jednak, że ci pomoże, jeśli nacierać będziesz ręce kwasem mrówczanym.

— A gdzie można kupić taki kwas mrówczany? Kupiłbym od razu większą partię, bo u nas w miasteczku panuje wilgoć i takich reumatyków jak ja jest tutaj więcej, mógłbym więc zarobić jeszcze cośkolwiek na tym interesie!

Groźna twarz bandyty złagodniała nagle.

— Tak się złożyło, że jeden z moich

znajomych ma większą ilość tego kwasu, chciałbym jednak i ja zarobić cośkolwiek na pośrednictwie. Ile dacie mi pan za kilogram?

— Zaraz się zastanowię — odparł przechodzień.

— Wie pan co? Chodźmy w takim razie do mnie! Obudzę żonę, która ugotuje nam dobrej czarnej kawy i pogadamy!

— Dobrze, chodźmy! — i obaj bussinesman, wzięwszy się pod ręce spokojnie poszli dalej.

A może inaczej dzieje się w świecie beztrojskiej, złotej młodości, słodkich burz i szaleństw?

Oto dwoje młodych ludzi siedzi w wieczór księżycowy na ławce w podmiejskim parku, a słowiki, znając swoją powinność, śpiewają tak, jak gdyby za minutę śpiewu dostawały przynajmniej dolara od dziobka.

On jest w niej naprawdę zakochany, i powiada drżącym ze wzruszenia głosem:

— Mary, czy nie czujesz, że gotów jestem poświęcić ci całe życie! A ty czy mnie kochasz? Powiedz mi tylko jedno słowo: „Tak”

— Jesteś głupiutki — mocniej przytuliła się do niego młoda dziewczyna — Przecież wiesz dobrze... przecież nie jesteś ślepy,

— Ach co za szczęście! — krzyknął młodzieniec — więc zgadzasz się zostać moja żoną?

— Tak, najdroższy!

— Chcę, żeby nasz ślub odbył się już za tydzień — zawołał z entuzjazmem, ona jednak była praktyczniejsza.

— Zwariowałeś chyba! Przecież nie mam jeszcze ślubnej sukni.

— A z jakiego towaru robi się taką suknię? — zapytał fachowo.

— No, z crepe de chine, albo crepe marocaine.

— Wiesz co? — wyprostował się — mam w swoim sklepie crepe marocaine mogą ci sprzedać bardzo tanio. Powiedzmy pięć dolarów za metr.

— Zwariowałeś? Moja przyjaciółka płaciła po czterech! — zachnęła się Mary — Taniej nie mogę! — zauważył Tommy — towar podrożał, a narzeczonych nie brak teraz.

— Zaczeka! — przytrzymała go za surdut Mary — dlaczego odchodzisz?

— Bo bussines przede wszystkim!... Więc dasz pięć?

— Dam ci, ale na weksel!...

— Widzę że jesteś rotropną dziewczyną!... I dlatego kocham cię ponad wszystko — rzekł młodzieniec i wycisnął na jej ustach długie, gorące pocałunek.

Więc młodość jest również skazana choroba bussinesu! Może wolne jest od niej w Ameryce tylko jasne, różowe dzieciństwo?

Oto idzie, trzymając ręce w kieszeni

i pogwizdując beztrudnie dziewięcioletni chłopczyk, który, znalazłszy się wreszcie na dalekim przedmieściu, zapukał do drzwi na pół rozwalonej chaty i zanytał.

— Czy tu mieszka handlarze żywym towarem który kradną dzieci?

Bardzo podejrzanie wyglądający tyłek spojrział na przybysza i zapytał.

— Czym mogę służyć?

— Niech ma pan posłucha, a zarobi pan grubszą forszę. Może mnie pan złapać dziś wieczorem a rodzice dadzą za mnie większy okup!

— Wykradanie dzieci to moja specjalność! — mruknął ciemny typ ale co ty będziesz miał z tego?

— Z tych stu tysięcy, jakie pan za mnie otrzyma, odda mi pan pięćdziesiąt! — odpowiedział chłopię.

— Pięćdziesiąt tysięcy za tyle fatygi!

— Napiszę za to do domu rozpaczliwy list — rzekło fachowo pachole. — Rodzice kochają mnie bardzo, tak, że sprzedadzą wszystko co mają, byle odzyskać mnie z powrotem!

— No tak ale żądać za to pięćdziesiąt procent to grzech! — poskrobał się po głowie gangster — Bo pamiętaj, że mam współników, z którymi będę się musiał podzielić!...

— I ja mam również wydatki! — przerwał mu maly Amerykanin — moja malutka siostrzyczka obiecała, że kiedy się dowie o porwaniu mnie, dostanie histerycznego ataku obiecałem jej więc pięćnaście procent. Trudno, bussines to bussines!

PRZYGODY WICKA I WACKA



WICEK: — Idź jedź na wczasy. Ja pójdę więc po zakupy, a ty zadzwoni z kawiarni, o której jest pociąg do Gdyni...
WACEK: — Dobrze! Zaraz idę!

WACEK: — Przepraszam, ale ja przecież byłem pierwszy...
SOBEK: — Cóż mnie to obchodzi? Spiesz się i koniec! A pan może sobie poczekać!...

WICEK: — Po śmierć cię posłać! Sam już byłem na dworcu, a tyś jeszcze nie telefonowałeś!
WACEK: — Bo Sobek zajął telefon i dotychczas tam siedzi!

WACEK: — Usnął! Ale chrapie!...
WICEK: — Nawet się nie zbudził! Trza było dawno drzwi wywalić, a nie czekać napróżno! Telefon jest dla wszystkich!

Mięso, wędlina, smalec
Od środy do soboty realizujemy wywołane odcinki

W tygodniu bieżącym od 10 do 13 bm. więcej nie zaopatrzymy się w mięso, wędlina i smalec na następujące odcinki bonów tłuszczowych i kuponów kontrolnych:
Bonu tłuszczowe z sierpnia kat. PR-E na odc. 8 — 0,50 kg mięsa na odc. 7 — 0,50 kg mięsa na odc. 21 — 0,25 kg wędliny
Kupony kontrolne (przedr. z lutego) kat. RD odcinek 19 — 0,20 kg mięsa, odc. 20 — 0,20 mięsa na odc. 21 — 0,25 kg wędliny na odc. 22 — 0,25 kg smalcu.
Bonu tłuszczowe z sierpnia kat. PR-S na odc. 6 — 0,20 kg. mięsa, na odc. 7 — 0,20 kg mięsa, na odc. 8 — 0,25 kg wędliny
Kupony kontrolne (przedr. z lutego) kat. PR odcinek 19 — 0,29 kg mięsa, odc. 20 — 0,20 kg mięsa, odc. 21 — 0,25 kg wędliny, odc. 22 — 0,25 kg smalcu.
Posiadacze bonów tłuszczowych kat. PR-1 i PR-5 otrzymują po 0,50 kg słoniny na odcinek nr. 2.
Nie posiadający bonów i kuponów kontrolnych zaopatrywać się mogą w dniu wolnej sprzedaży, tj. w środę dnia 10 bm w konserwy mięsne po 1 puszcę lub 0,50 kg szynki konserwowej na kupującego w jednym z 30 sklepów spółdzielczych, których adresy podawaliśmy już do wiadomości.

Reorganizacja w Zw. Włóknarzy

W związku z reorganizacją Centr. Zarządu Przemysłu Włókienniczego i rozbięciem go na szereg dyrekcji i zjednoczeń, nastąpiła też reorganizacja w Zarządzie Głównym Związku Pracowników Przemysłu Włókienniczego.
Przy wydziałach ekonomicznym i współzawodniczym pracy powstają oddzielne referaty, które będą odpowiedzialne za kierowanie branżowymi przedsiębiorstwami włókienniczymi. (a)

Nielegalna fabryka wędlin
Dwaj wspólnicy w Milencinie

Delegatura Woj. Komisji Specjalnej w Łodzi przeprowadziła rewizję w zakładzie rzeźnickim Tomasza Mordki w Wieluniu. Otrzymano bowiem wiadomość, że Mordka masowo produkuje wędliny z nielegalnego uboju.
Gdy funkcjonariusze Komisji zjawili się w sklepie siostra rzeźnika oświadczyła im i obecnym klientom, że nie ma nic towaru. Przeprowadzona rewizja wykazała jednak, że w sąsiadującym z sklepem mieszkaniu szwagra rzeźnika Henryka Wójcika znajduje się 20 kg. ukrytej kiełbasy.
Ponieważ okazało się, że Mordka i Wójcik od dłuższego czasu uprawiali ten proceder — skierowano ich do obozu pracy na okres kilku miesięcy. Nadto Mordka wymierzono 15.000 zł. grzywny. (i)

Słońce pali!...

Pan Bąbek i pan Kociółek.
— Czy pan zna tego Wykiwalskiego?
— Owszem, to typ spod ciemnej gwiazdy...
— Dlaczego pan jest taki cięży na niego?
— Bo nazwał mnie idiotą!
— A może powiedział to tylko żartem?
— Początkowo też tak myślałem, ale wyobraź pan sobie, że ten drań przedstawił niezbi te dowody!
Do składu aptecznego wchodzi klient
— Czy mogę dostać proszku DDT przeciwko insektom?
— Owszem... Jak pan sobie życzy: w pudełku czy na wagę?
— Po co?... Syp pan od razu za kominem!

„Halka”, „Bar Myśliwski”...
Nowe jadalnie

PSS remontuje już przejęte lokale
Pragnąc godnie uczcić święto rocznicy PKWN, Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Łodzi zobowiązała się, że do końca rb. jadalnie jej będą wydawały dziennie do 15.000 posiłków dla świata pracy. Realizacja tego zobowiązania postępuje szybko naprzód — nie ulega wątpliwości, że PSS dotrzyma słowa w terminie!
W ciągu ostatnich dni stalinizowano pertraktacje w sprawie przejęcia przez PSS trzech dalszych lokali na urządzenie w nich powszechnych jadalni.
Przy ul. Daszyńskiego 40 powstanie bar-paszeciarnia, podobny do tych, które PSS prowadzi przy ul. Piotrkowskiej 92 i 6-go Sierpnia 1. Bar ten be-

zapewnią ludziom pracy tanie i smaczne posiłki

Gazomierze nadeszły!
1500 mieszkań łódzkich otrzyma instalacje do końca rb.

Starania Gazowni Miejskiej o przydzielenie naszemu miastu większej ilości gazomierzy — uwieńczone zostały pomyślnym wynikiem. W tych dniach otrzymaliśmy już 500 sztuk tych aparatów, których brak uniemożliwiał dotąd zainstalowanie urządzeń gazowych w mieszkaniach ludzi pracy.
Gazomierze wyprodukowane zostały w dwóch polskich fabrykach w Toruniu i Tczewie. Wydział Instalacji Gazowni Łódzkiej przystąpił już do pracy. Amatorów jest wielu. Każdy pragnie mieć gaz w swym mieszkaniu, gdyż jest to podwójna oszczędność: i na czasie i na wydatkach.
Pod koniec bieżącego miesiąca mamy otrzymać jeszcze 2.000 sztuk gazomierzy. Połowę dostarczą nam dwie wyżej wspomniane fabryki, resztę otrzymamy z zagranicy.
Po nadejściu tego transportu Gazownia Łódzka przystąpi na szerszą skalę do przyłączania dalszych mieszkań do sieci. A możliwości są b. duże.
Obecnie, z uwagi na okres letni, mamy poważny nadmiar gazu. W miesiącach jesienno-zimowych konsumpcja gazu wzrośnie, ale ponieważ od stycznia zaczęła pracować dwa nowe piece — nie ma obawy, aby gazu zabrakło.
Jak nas informowano w dyrekcji, do końca rb. uda się zainstalować maszynki gazowe w 1.500 mieszkaniach łódzkich. Razem więc Łódzka sieć gazowa będzie liczyła 19.000 odbiorców.
Pierwszeństwo przysługuje oczywiście ludziom pracy. Specjalna komisja czuwa nad tym, aby maszynki gazowe znalazły się przede wszystkim w mieszkaniach robotników.
Jeżeli idzie o innych reflektantów — również mogą ubiegać się o instalację, muszą jednak posiadać własny gazomierz. (i)

dzie wydawał do tysiąca dań gorących w ciągu dnia. Uruchomienie nastąpi jeszcze w tym miesiącu po koniecznym remoncie.

Przy ul. Sieradzkiej 3 PSS otwiera jadalnię o t. zw. pełnym zakresie gastronomicznym. Będzie tu można jadać nie tylko obiady popularne i klubowe, ale także tanie i pożywe śniadania oraz kolacje. Przebudowana kuchnia wyda dziennie do 1.500 dań gorących. Remont tego lokalu potrwa około miesiąca.

Trzecia nowa jadalnia PSS-u mieć się będzie w lokalu dawnego „Kuch mistrza Polskiego” przy ul. Kilińskiego 76. Zacznie ona pracować w początkach września, wydając ponad 1.200 obiadów i dań barowych dziennie.

Jednocześnie kierownictwo PSS prowadzi pertraktacje w sprawie wydzierżawienia lub przejęcia jeszcze szeregu lokali. M. in. mowa jest o reprezentacyjnej „Halkie”, która w razie przejęcia jej przez PSS stałaby się centralną jadalnią PSS dla świata pracy.

Tak samo pod kierownictwem Powszechnego mają przejąć jeszcze inne lokale, jak „Bar Myśliwski” przy ul. Na Rutowicza 5, restauracja przy ul. Południowej 11 (róg Wschodniej) itp.

W chwili obecnej wszystkie już istniejące jadalnie PSS-u wydają dziennie 5.500 dań gorących w tym barowych 2.300 oraz 3.200 obiadów popularnych i klubowych. Po otwarciu remontowanych już lokali oraz tych, których przejęcie jest kwestią dni — Powszechna będzie mogła nakarmić codziennie ponad 11.000 osób.

Plan będzie wykonany!
Specjalna komisja

Wyniki wielkiej narady w Zarządzie Miejskim

Zgodnie z naszą zapowiedzią, wczoraj w sali konferencyjnej Zarządu Miejskiego odbyła się wielka narada, poświęcona sprawom budownictwa mieszkaniowego i akcji remontowej w Łodzi w rb.
Po referacie o dotychczasowym wykonaniu planu budownictwa i akcji remontowej na rok 1949, przedstawiciele poszczególnych przedsiębiorstw budowlanych składali sprawozdania ze swej działalności, omawiając postępy robót i trudności w realizacji zamierzeń.
Jak wynika z tych sprawozdań, istnieje pewna niedociągnięcia w wykonaniu planów. Niektóre z przedsiębiorstw uchylają się nadal od przyjmowania za mówień w zakresie budownictwa i remontów. tłumacząc to z jednej strony brakiem wykwalifikowanych sił roboczych, z drugiej zaś — brakiem materiałów budowlanych.
W świetle jednak sprawozdania przedstawiciela Urzędu Zatrudnienia i Centrali Żelaza i Stali sprawa ta wygląda nieco inaczej. Urząd Zatrudnienia stwierdził bowiem, że w ostatnim czasie żadne z przedsiębiorstw budowlanych nie zgłaszało się po siły robocze, zaś Centrala Żelaza i Stali — iż na naszym terenie znajduje się dostateczna ilość materiałów budowlanych na pokrycie potrzeb budownictwa.
Nad referatami i sprawozdaniami wywiązała się obszerna dyskusja, w wyniku której postanowiono wyznaczyć komisję dla skoordynowania i usprawnienia całokształtu spraw, związanych z budownictwem domów nowych i remontami. Komisja zapewni dopływ potrzebnych sił fachowych przedsiębiorstwom

usprawni budownictwo i akcją remontów

budowlanym oraz terminową dostawę potrzebnych materiałów.

Podjęte kroki zapewnić mają nie tylko wykonanie, ale i przekroczenie planu budownictwa mieszkaniowego oraz remontów, nakreślonych na bieżący rok, a realizowanych przez różne przedsiębiorstwa budowlane.

Zwołanie nadzwyczajnej narady w sprawie ożywienia ruchu budowlanego i przyspieszenia tempa robót na budowlach — powitać należy z uznaniem Świat pracy naszego miasta, oczekuje bowiem radykalnego zwrotu w dotychczasowej sytuacji na odcinku odbudowy. Trzeba przezwyciężyć wszystkie trudności i pracować szybciej i lepiej, bo sezon budowlany ucieka, a nowe mieszkania, czy mieszkania remontowane nie spadną nam z nieba! (c)

Nasi przodownicy



BRONISŁAWA CIEŚLAK

Papierówki, którymi nas czestuje mają wyborczy smak.

— To z własnego ogródka — zaprasza serdecznie czołowa przodka z Księcego Młyna, która w życiu prywatnym jest zamłowaną ogrodniczką. Ma tylko jeden kłopot. Ogród, który dzierżawi jest poniemiecki, a marzeniem Bronisławy Cieślak jest otrzymać go na własność, na spłaty. — Nie o mnie tu nawet chodzi — tłumaczy — ale o moich małych wnusiów, dla których zbieram te owoce.

W fabryce zapomnia o wszystkim. — Grunt to jakości — agituje ciągle współpracownicy brygady, na czele której stoi. Nic więc dziwnego, że brygada pierwszej jakości Bronisławy Cieślak osiąga stale 100 proc. prymy.

Bronisława Cieślak pracuje w PZPB nr. 1 od 30 lat. Z murami fabrycznymi związane jest całe życie jej i jej rodziny. Tutaj w domach rodzinnych spędziła swe dzieciństwo i młodość, tutaj zginął brat jej, rewolucjonista Sylwester Kotecki, który za wywieślenie w 1905 roku czerwonego sztandaru na budynku fabryki na Księzym Młynie został powieszony przez władze carskie.

— Nie mogłabym żyć bez tych murów — mów przodownica wskazując na czerwone za budowania fabryki.

Współzawodnictwo w sporcie

Lódź powinna pójść za przykładem śląskich górników. — Szczytne zadanie stoi przed Zrzeszeniem Sportowym „Włókniarz”

Mówiąc o współzawodnictwie pracy, mamy zwykle na myśli dziedzinę produkcyjną naszego przemysłu. Nigdy zazwyczaj nie łączymy tego zagadnienia ze sportem i wychowaniem fizycznym. Jak jednak dochodzą wieści ze Śląska, górnicy i na tym odcinku życia zbiorowego pierwsi zainicjowali współzawodnictwo pracy.

Na czym ono polega? Otóż Zrzeszenie Sportowe „Górniki” objęło tę inicjatywę działaczy sportowych swego pionu, którzy mają się zająć krzewieniem i rozszerzaniem kultury fizycznej przez wychowanie i szkolenie młodzieży, zrzeszonej w specjalnie tworzonych zespołach współzawodnictwa. Poszczególne działacze kół sportowych organizują więc zespoły spośród członków kół, którzy podpisują deklarację o przystąpieniu do współzawodnictwa.

Praca w tych zespołach prowadzona jest w ten sposób, aby młodzież, która podpisała deklarację o przystąpieniu do współzawodnictwa, przeszła odpowiednio

wiednie przeszkolenie zarówno w dziedzinach wychowania fizycznego, jak też w dziedzinie społeczno-politycznej i kulturalno-światowej. Jest to więc piękny sposób połączenia pracy nad kulturą fizyczną i kulturą wewnętrzną młodzieży robotniczej Śląska.

Oczywiście pracą tych zespołów, tak jak we współzawodnictwie w przemyśle, podlega punktowaniu, którego zasady podaje specjalny regulamin, zatwierdzony już przez Radę Kultury Fizycznej i Sportu przy CRZZ. Czynnikiem, dopingującym działaczy i zespoły w ich pracy, są wysokie nagrody, ustanowione przez Z.S. „Górniki” wynoszące od 90 do 180 tysięcy złotych. Nagrody te otrzymują zarówno kierownicy jak też i członkowie zespołów za trzy pierwsze miejsca.

Piękna inicjatywa naszych górników zawiera tyle zdrowej myśli, że nie wolno przejść nad nią do porządku dziennego. Celem jej jest przecież wychowanie zdrowych fizycznie i duchowo oby-

wateli i przygotowanie ich do wykonywania zadań, jakie stawia przed nimi władza ludowa.

Czy jednak zainicjowane współzawodnictwo pracy w dziedzinie wychowania fizycznego i sportu odnosi się nie powinno jedynie do młodzieży robotniczej Śląska? Z pewnością nie! Z tym samym powodzeniem można do niego przystąpić również i na terenie naszego miasta, gdzie tysięczne rzesze młodzieży robotniczej uprawiają różne gałęzie sportu.

Również i my mamy na terenie naszego miasta potężną organizację sportową, jaką jest Zrzeszenie Sportowe „Włókniarz”. I u nas nie zabrakłoby chętnych spośród młodzieży robotniczej, którzy by podpisali deklarację o przystąpieniu do tej odmiany współzawodnictwa pracy. Korzyść z tego byłaby znaczna. Młodzież nasza osiągnęłaby o wiele wyższą sprawność fizyczną i jednocześnie pracowałyby nad podniesieniem poziomu swej kultury wewnętrznej i wyrobienia społecznego.

Sądzić należy, że Zrzeszenie Sportowe „Włókniarz” w dobre jego tak imponujące rozwoju stać dzisiaj na to, by przykład górników śląskich przeszerścić na teren łódzki, a w przyszłości objąć nim nawet wszystkie kluby związkowe w skali Ogólnokrajowej. Warunki ku temu są — należałoby więc tylko przystąpić do pracy!

Bokserzy „Zryw” myślą już o sezonie

Bokserzy Związkuwa-Zryw rozpoczęli już treningi przed rozpoczynającymi się niezdłużno go mistrzostwami drużynowymi okręgu. Odbywają się one w pięknie wyposażonej sali przy ul. Pogonowskiego 82 w poniedziałki, środy i piątki o godz. 18.45. Nowowstępujący, pragnący uprawiać boks, mile widziani.

„Dynamo” prowadzi CDKA ustępuje miejsca „Zenitowi”

W tabelce mistrzostw piłkarskich ZSRR nadal prowadzi moskiewskie „Dynamo” ilością 36 pkt. Zajmująca dotychczas drugą lokatę drużyna CDKA musiała ustąpić miejsca leningradzkiemu „Zenitowi”, który mając 32 pkt. wyprzedził CDKA o 1 pkt.

Odpowiedzi Redakcji

ALOJZY MEJ, SZCZĘCIN. Spotkanie piłkarskie między Cracovią a Wisłą odbędzie się w czwartek dnia 15 września w Krakowie.

Bek i Kupczak znowu staną do walki

W dniu 21 sierpnia rozegrane zostaną we Włocławku torowe mistrzostwa Związków Zawodowych. O tytuł mistrza walczyć będą znowu, po raz niewiadomo już który, Bek i Kupczak.

Rewanż za Tour de Pologne odhędzie się w Warszawie i na torze w Helenowie

Wyścig kolarski Dookoła Polski zgrupował na starcie około 100 zawodników. Niewątpliwie każdy z nich starać się będzie o zajęcie jak najlepszej lokaty indywidualnej a także i zespołowej.

Trudno w tej chwili przewidzieć, kto będzie zwycięzca gigantycznej imprezy. Ktokolwiek jednak nim zostanie, będzie musiał po zakończeniu wyścigu dać przeciwnikom rewanż, świadczą o tym poczynania organizatorów wyścigu.

W dwa dni bowiem po zakończeniu Tour de Pologne odbędzie się w Warszawie wyścig w obwodzie zamkniętym w Alei Niepodległości na

dystansie 100 km. Publiczność będzie więc miała doskonałą okazję podziwiania wszystkich najlepszych zawodników wyścigu Dookoła Polski. Reprezentacje poszczególnych państw będą się w tej imprezie składały jedynie z 3 zawodników, gdyż na większą ilość startujących nie pozwala szczupłość miejsca.

Impreza z bohaterami Tour de Pologne nie ominie również Łodzi, miasta, które bodaj najbardziej emocjonuje się w Polsce kolarstwem. Zawodników zagranicznych zobaczymy 7 września w Helenowie, gdzie staną do walki z najlepszymi kolarzami polskimi w wyścigu amerykańskim parami.

Wyścigi eliminacyjne

wyłonili najlepsze zespoły pocztowców na dzień 22 bm.

Ubiegłej niedzieli odbyły się ostatnie wyścigi eliminacyjne kolarzy-pocztowców przed biegiem głównym, który będzie miał miejsce w Łodzi dnia 22 bm, tuż przed przybyciem na metę pierwszego etapu zawodników startujących w Tour de Pologne.

Eliminacje odbyły się ogółem w 12 obwodach, które wyłoniły czterooosobowe zespoły na wyścig główny. W biegach tych pocztowcy uzyska-

li dość dobre czasy. Jednakże dość znaczną różnicę między nimi tłumaczy się tym, że nie we wszystkich obwodach stan dróg sprzyjał nadaniu szybszego tempa wyścigowi.

O tym, który z wyłonionych zespołów będzie najszybszy, przekonamy się dopiero 22 bm. Jak wiadomo, najlepsi kolarze-pocztowcy otrzymają w nagrodę cztery motocykle, ufundowane przez pracowników łódzkiej Dyrekcji P. i T.

Padły dwa rekordy

na meczu lekkoatletycznym pań CSR - Włochy

W Gottwadlowie rozegrano międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny pań między reprezentacjami Czechosłowacji i Włoch. Spotkanie to zakończyło się zwycięstwem Włoszek w stosunku 52:42 pkt.

W poszczególnych konkurencjach osiągnięto następujące wyniki:

W biegu na 100 m zwyciężyła Sicerova (CSR) w czasie 12,2. Konkurencja 200 m za-

kończyła się wygraną Tagliatri (Włochy) — 25,8 a w biegu na 80 m ppl. zwyciężyła Sicerova — 12,3. W kulę Piccini (Wł) osiągnęła 13,14, w skoku wzwyż Modrasova (CSR) — 1,0, w dal Perucci (Wł) — 566 rzut dyskiem Cordiale (Wł) — 42,86, oszczepem Zatopkova (CSR) — 41,78. Sztafeta 4x100 Włochy — 49 sek.

Perucci ustanowiła w skoku w dal nowy rekord Włoch, a Jungrova w rzucie dyskiem (40,24) — nowy rekord CSR.

Dokąd dziś pójdziemy

TEATRY

WOJSKA POLSKIEGO — Rigoletto Op. 81.
KAMERALNY — Szczygli zaulek
OSA — Jasia wdowa

KINA

ADRIA — Mężczyźni w jej życiu 16, 18, 20
BAŁTYK — Młoda Gwardia seria II 17, 19, 21
BAJKA — Dzieci z jednego podwórka 18, 20
GDYNIA — Program aktualności
HEL — Wielka Nagroda 15, 30, 18, 20, 30
MUZA — Rzym miasto otwarte 18, 20
POLONIA — Ulica Graniczna 15, 30 18, 20, 30
PRZEDWIOŚNIE. Na tropie zbrodni 16, 18, 20
ROBOTNIK — Młoda Gwardia seria I 15, 30, 18, 20, 30
ROMA — Złoty klucz 16, 18, 20
REKORD — Bohaterowie pustyni 16, 18, 20
Antoni i Antonina 18, 20.
STYLOWY — Skarb 16 — Czwarty Peryskop godz. 18, 20.
ŚWIT — Skarb, godz. 18, 20
TATRY — Cygańska miłość 16, 18, 30, 21
TĘCZA — Tragiczny pościg 17, 19, 21
WISŁA — Powrót do domu 17, 19, 21
WŁÓKNIARZ — Wieś na pograniczu 17, 19, 21
WOLNOŚĆ — Powrót do domu 16, 18, 20
ZACHĘTA — Narzeczona z Turkmenii 16, 18, 20

ANDRZEJ ZAŃSKI



KRYSTYNY

159)

Porozmawiał z nimi jeszcze przez chwilę, zapytał o to i owo, a potem, poprosiwszy, ażeby zechcieli poczekać, zniknął za drzwiami profesorskiego gabinetu.

Wrócił po paru minutach wyraźnie rozjaśniony.

— Profesor prosi państwa! — mrugnął znacząco lewym okiem.

Profesor Quellin tym razem przyjął ich zupełnie inaczej.

— Dlaczego zaraz na wstępie nie powiedział mi pan o tym, że służył w Legii Cudzoziemskiej, że jest francuskim oficerem? Mam sentyment do legionistów, bo mój syn służył kiedyś również jako porucznik w Legii Cudzoziemskiej i walczył w górach El Rifu...

— Znam El Rif! Walczyłem tam również!

— W którym roku? — zainteresował się profesor.

— W 1935!

— A mój syn porucznik Hektor Quellin w roku 1929 i w tym też roku zginął! — posmutniał nagle profesor, a potem powie dział niespodziewanie ciepło.

— Służyliście Francji pod tymi samymi sztandarami, pan i mój syn i dlatego za opiekę się panem jak towarzyszem broni mojego Hektora. I zrobię wszystko co będzie leżało w mojej mocy, ażeby odzyskał pan znowu oczy, które patrzyły na te same krajobrazy, na które ongiś, w ostatniej chwili swojego życia spoglądał mój syn...

A jednak jest faktem, że choć chciał o niej zapomnieć, przekleństwo czy błogosławieństwo Afryki biegnie w ślad za Strzelmirskim! Do Paryża przyjechał za

pieniądze, jakie przysłał mu dyskretnie jego dawny komendant, a teraz z tego fatalnego zdarzenia, że kiedyś przed laty zginął w jakimś dziwnym wozie El Rifu po rucznik Hektor Quellin, zrodziły się nowe dla Leszka korzyści, bo sławny okulista zaopiekował się nim bardzo serdecznie.

Tydzień po przyjeździe Leszka dokonała na nim została operacja przeszczepienia rogówek, po czym chory, troskliwie o bandażowany, umieszczony został na trzy tygodnie w ciemnicy.

Krystyna, która mieszkała dalej w hotelu, odwiedzała codziennie swojego przyjaciela, podtrzymując go na duchu.

Zresztą Strzelmirski miał dobre przeczucia. Wierzył, że odzyska wzrok, nie raz więc trzymając w ręce dłoń Krystyny, snuł marzenia o przyszłości.

— Kiedy wrócę do Łodzi, wezmę się zaraz do pracy! Jestem przecież fachowcem, nie wątpię więc, że dostanę wreszcie jakąś posadę, może nie bardzo efektywną, ale taką, która zapewni mi przyzwoity kawałek chleba. Orszewski wspominał mi, że mógłby znaleźć coś odpowiedniego i tak rozpocznę nowe życie... Nowe życie razem z tobą, Krystyno, bo teraz już chyba zostaniemy na zawsze razem. Nieprawdaż? — powiedział do niej onegdaj.

— Tak, tak! Zostaniemy już na zawsze

razem! — odpowiedziała mu wówczas z ciepłą nutką w głosie, ale dziś, stojąc przy oknie i spoglądając z góry na panoramę Paryża, Krystyna myśli o tej sprawie zupełnie inaczej...

Dzisiejszy dzień jest ważny, jest wręcz zasadniczy! Oto w południe profesor Quellin ma rozbandażować głowę swojego pacjenta i przekonać się o rezultatach swojej operacji. A jeśli Leszek odzyska wzrok, wtedy...

Krystyna westchnęła ciężko, bo wie, już jak ma postąpić.

Odeszła od okna, usiadła przy stoliku i zaczęła pisać list, który od paru już godzin miała w głowie.

Kochany Leszku!

Prosiłem mnie wczoraj, ażeby w tej ważnej dla Ciebie chwili była przy Tobie obecna.

„W momencie, kiedy lekarz zdejmować mi będzie bandaże, chciałbym trzymać Cię za rękę, to doda mi odwagi” — mówiłem.

Odpowiedziałam Ci, że to się rozumie samo przez się... A jednak dziś rano zadzwoniłam do Ciebie do kliniki i zakomunikowałam Ci, że muszę odjechać do Łodzi, albowiem dostajam z domu ważniejszą wiadomość, o bardzo poważnej chorobie mojej matki.

d. c. n.